

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0204 van 27 augustus 2013
in de zaak 1213/0097/SA/3/0120

In zake:

1. de heer **Rudolf DE SMEDT**
2. mevrouw **Karine DE LUYCK**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Peter HEYMANS
kantoor houdende te 2880 Bornem, Kloosterstraat 14
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de heer **Mohamed BOUGRINE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Philippe VAN WESEMAEL
kantoor houdende te 1050 Brussel, Louizalaan 137/1
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 18 oktober 2012 en geregulariseerd met aangetekende brief van 8 november 2012 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 26 juli 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem van 16 april 2012 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een eengezinswoning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 2880 Bornem, Jan Hammeneckerstraat 25/B en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie A, nummer 256 S.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 23 april 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter HEYMANS die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Caroline DE MULDER die loco advocaat Philippe VAN WESEMAEL verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Mohamed BOUGRINE verzoekt met een aangetekende brief van 14 maart 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 25 maart 2013 aan de tussenkomende partij toelating verleend om in de debatten tussen te komen betreffende de vordering tot schorsing.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 13 februari 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partij en mevrouw Patricia RAES bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een woning.

De aanvraag betreft het bouwen van een vrijstaande eengezinswoning met twee bouwlagen onder plat dak en een inpandige garage. Het perceel is gelegen aan een voet- en fietsweg die toegankelijk is voor voetgangers, fietsers, landbouw- en prioritaire voertuigen.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan 'Mechelen', gelegen in woongebied. Het perceel is volgens het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan nr. 8 'Mariekerke', goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 6 april 2006, gelegen in een zone voor woongebied voor aaneengesloten bebouwing en meer bepaald in een zone voor eengezinswoningen en/of landbouwbedrijven al dan niet met ruimte voor vrij beroep (artikel 3 zone 4).

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 4 april 2012 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem weigert op 16 april 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomen partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, andere regelgeving en regels rond ontbossing

...

De aanvraag is niet in overeenstemming met de geldende voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, zoals hierboven omschreven.

Het perceel is niet gelegen aan een weg of een straat, het perceel grenst enkel aan een fiets- en voetweg. Deze heeft volgende functie/bestemming: toegankelijk voor voetgangers, fietsers en landbouw - en prioritaire dienstvoertuigen.

Op het plan is de weg en de straat voorzien tot op ongeveer 50 m gemeten vanaf de Jan Hammeneckerstraat.

Het voorliggende perceel is op ongeveer 57 m gelegen vanaf de Jan Hammeneckerstraat.

Het gedeelte van ongeveer 7 m heeft dus als bestemming voet- en fietsweg. Gemeten op het plan heeft deze weg een breedte van 3 m.

Het onderdeel wat betreft gelegen aan voldoende uitgeruste weg is verder in het verslag opgenomen.

...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

VCRO Artikel 4.3.1. §2 3°. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

Gelet dat het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijke uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg, of een verkavelingsvergunning waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven.

Het betreft een braakliggend eigendom.

De bouwplaats is gelegen langs de Jan Hammeneckerstraat(MAR) in de ruimere dorpskern van Mariekerke met in de omgeving andere woningen met een verscheidenheid aan vormen en typologieën. De aanvraag omvat: bouwen van een eengezinswoning.

Het betreft: afmetingen: 17m diep, 8,81m breed, kroonlijsthoogte 6m, materialen: rood-bruine gevelsteen

...

Door de geldende stedenbouwkundige voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en de reeds bestaande bebouwingen en de reeds aanwezige infrastructuur, is de ordening van het gebied bekend. Door de configuratie en de reeds aanwezige bebouwing op de omliggende percelen, brengt de voorgestelde aanvraag, bouwen van een eengezinswoning, de goede ordening van het gebied in het gedrang. De aanvraag is principieel niet in overeenstemming met de geldende voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, zoals hierboven omschreven. De privacy van derden wordt niet in gevaar gebracht.

*Toetsing aan decretale beoordelingselementen
art. 4.3.5. §1 (...)*

*Gelet op de gegevens uit het dossier (foto's en plannen).
Gelet dat uit het plan niet duidelijk is welke verharding reeds aanwezig is en welke mogelijks nieuw aan te leggen is, meer specifiek op perceel 256/R. Er is geen enkele verklaring/akkoord van de eigenaar bij het dossier gevoegd.
Gelet dat het dossier ook geen info bevat betreffende de eventuele aanwezigheid van een elektriciteitsnet.*

*Langs de westelijke zijde van het perceel loopt de voetweg nr.1 met breedte van 1 m.
Op het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan heeft deze weg als bestemming voet- en fietsers weg. Deze weg heeft een breedte van ongeveer 2 m.*

*Gelet op het vonnis van het vredegerecht te Willebroek (408/2005) 14-02-2005 met betrekking tot uitweg/erfdienstbaarheid.
Gelet op het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen (480/2007) 21-02-2007 met betrekking tot uitweg/erfdienstbaarheid.*

art. 4.3.8 rooilijn en reservatiestrook. Niet van toepassing.

art. 4.3.6. maximum volume bedrijfswoningen: Niet van toepassing.

*art. 4.3.7 toegankelijkheid openbare wegen en voor het publiek toegankelijke gebouwen:
Niet van toepassing*

Watertoets

Gelet op het decreet van 18-07-2003 betreffende het algemeen waterbeleid (BS 14-11-2003) in hoofdstuk HL afdeling 1, artikel 8, het behoort tot de bevoegdheid van de vergunningsverlenende overheid om de resultaten van de watertoets te vermelden, zelfs als manifest duidelijk is dat de vergunde werken geen enkele invloed op de waterhuishouding hebben en hiermee rekening te houden in haar uiteindelijke beslissing. Overwegende dat het voorliggende project geen omvangrijke oppervlakte heeft en niet in een overstromingsgevoelig ligt, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat het schadelijk effect beperkt dient te worden. Enkel wordt door de toename van de verharde oppervlakte de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Voor het betrokken perceel werd de watertoets uitgevoerd volgens de richtlijnen van het uitvoeringsbesluit van 20 juli 1996. Daaruit volgt dat een positieve uitspraak mogelijk is indien de gewestelijke / gemeentelijke verordening hemelwater wordt nageleefd. Het ontwerp voorziet in de plaatsing van een hemelwaterput, zodat aan de verordening voldaan wordt, mits het regenwater te herbruiken voor minimum 1 WC of wasmachine.

Onder deze voorwaarden is het ontwerp verenigbaar met de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid.

Riolering

Het ontwerp voorziet een gescheiden stelsel tot aan de perceelsgrens.

Hoe er verder aangesloten worden aan het openbaar rioleringsnet is niet weergegeven.

Normen en percentages betreffende de verwezenlijking van een sociaal of bescheiden woonaanbod Niet van toepassing.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 16-04-2012 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen weigert de vergunning omwille van de hierboven vermelde redenen.

De aanvraag is niet in overeenstemming met de geldende voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, zoals hierboven omschreven.

Het perceel is niet gelegen aan een weg of een straat, het perceel grenst enkel aan een fiets- en voetweg.

Deze heeft volgende functie/bestemming: toegankelijk voor voetgangers, fietsers en landbouw - en prioritaire dienstvoertuigen.

Op het plan is niet duidelijk welke verharding reeds aanwezig is en welke mogelijks nieuw aan te leggen is, meer specifiek op perceel 256/R. Er is geen enkele verklaring/akkoord van de eigenaar bij het dossier gevoegd.

Gelet dat het dossier ook geen info bevat betreffende de eventuele aanwezigheid van een elektriciteitsnet.

...

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 11 mei 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 juni 2012 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

8. LEGALITEIT: niet OK
Overeenstemming

...

Toelichting

1. De aanvraag is gelegen in het Gemeentelijk RUP nr.8 Mariekerke d.d. 06/04/2006. Volgens art. 3 zone 4 ligt het goed in woongebied voor aaneengesloten bebouwing met als bestemming eengezinswoningen en/of landbouwbedrijven al dan niet met ruimte voor vrij beroep.

De aanvraag betreft geen aaneengesloten bebouwing, het betreft hier een aanvraag voor het bouwen van een alleenstaande woning.

De aanvraag is strijdig met de bepalingen van het geldend RUP.

2. Bovendien dient de aanvraag getoetst te worden aan het VCRO. Artikel 4.3.5. §1 VCRO bepaalt o.a. dat een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een gebouw met als hoofdfunctie "wonen", "verblijfsrecreatie", "dagrecreatie", "handel", "horeca", "kantoorfunctie", "diensten", "industrie", "ambacht", "gemeenschapsvoorzieningen" of "openbare nutsvoorzieningen", slechts kan worden verleend op een stuk grond, gelegen aan een voldoende uitgeruste weg, die op het ogenblik van de aanvraag reeds bestaat.

Volgens voormeld RUP (art. 14) is het goed gelegen aan een weg, welke deel uitmaakt van het openbaar domein met als functie voet- en fietsweg.

Verder bepaalt art 14.2.2. zijn de voet- en fietswegen toegankelijk voor voetgangers, fietsers en landbouw- en prioritaire dienstvoertuigen.

Vermits de weg waaraan het perceel grenst een voet- en fietsweg is, kan deze niet worden beschouwd als een voldoende uitgeruste weg. De aanvraag is alsdus in strijd met de VCRO en kan om deze reden niet in aanmerking komen voor vergunning.

9. GOEDE RO: niet OK

De aanvraag is gelegen in een. RUP, de toetsing met de goede ruimtelijke ordening zit daarin grotendeels vervat.

Doch, dienen er een aantal elementen van naderbij bekeken te worden.

De aanvraag is strijdig met het RUP omdat er een vrijstaande woning wordt voorzien i.p.v. de vereiste aaneengesloten bebouwing. Omwille van de bouwwijze van de linkerbuur, zijnde een vergunde vrijstaande eengezinswoning, is het voor de aanvrager onmogelijk om een aaneengesloten woning te bouwen, Deze woning werd vergund in het verleden, toen het BPA nr.1 BIS KOM dd. 14 juli 1953 nog van toepassing was. Volgens dit BPA situeerde de aanvraag zich in de zone voor aanhorigheden. De vrijstaande woning voldoet noch aan de bepalingen van het voormalige BPA, noch aan het geldende RUP.

Het betreffende bouwblok, gelegen in woongebied, is op uitzondering van voormeld perceel bebouwd. De vraag kan gesteld worden of het vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening wenselijk is dit perceel als enige onbebouwd te laten, dan wel er een andere functie te voorzien. Hiervoor dient evenwel een planningsinitiatief te worden voorzien.

...

Na de hoorzitting van 3 juli 2012 beslist de verwerende partij op 5 juli 2012 om haar beslissing omtrent het administratief beroep van de tussenkomende partij te verdagen met het oog op een aanvullend verslag met betrekking tot een vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Mechelen (eerste kamer).

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn aanvullend verslag van onbekende datum zijn oorspronkelijk advies te handhaven met de volgende motivering:

“ ...

Het beroep werd verdaagd voor aanvullend verslag.

De deputatie wenst rekening houdende met de uitspraak van de vrederechter dit te vergunnen. Gelieve dit een aanvullend verslag uit te werken en met een positief besluit terug aan de deputatie voor te leggen.

Echter bij nader onderzoek van de in de hoorzitting bijgebracht beroepsvonnis, waarin de belanghebbenden zich beroepen op een conventionele erfdienstbaarheid van overgang, kan men stellen dat rekening houdend met de uitspraak van de vrederechter, uitgesproken op 21 februari 2007 in openbare zitting van de eerste kamer, er echter geen sprake is van enige erfdienstbaarheid: (...)

*Derhalve dient gesteld dat het terrein momenteel niet ontsloten is.
Ook is volgens het geldende RUP (art. 14) het terrein gelegen aan een voet- en fietsweg.*

De aanvraag is derhalve strijdig met de bepalingen van de VCRO, zoals reeds in het originele verslag aangehaald.

*Voorgesteld wordt het originele advies te handhaven.
..."*

Vervolgens beslist de verwerende partij op 26 juli 2012 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

*"...
De aanvraag is gelegen in het Gemeentelijk RUP nr.8 Mariekerke d.d. 06/04/2006. Volgens art. 3 zone 4 ligt het goed in woongebied voor aaneengesloten bebouwing met als bestemming eengezinswoningen en/of landbouwbedrijven al dan niet met ruimte voor vrij beroep.*

De aanvraag betreft geen aaneengesloten bebouwing, het betreft hier een aanvraag voor het bouwen van een alleenstaande woning.

Omwille van de bouwwijze van de linkerbuur, zijnde een vergunde vrijstaande eengezinswoning, is het voor de aanvrager onmogelijk om een aaneengesloten woning te bouwen. Deze woning werd vergund in het verleden, toen het BPA nr.1 BIS KOM dd. 14 "juli 1953 nog van toepassing was. Volgens dit BPA situeerde de aanvraag zich in de zone voor aanhorigheden. De bestaande naastliggende vrijstaande woning voldoet noch aan de bepalingen van het voormalige BPA, noch aan het geldende RUP.

Omwille bovenstaande motivering, oordeelt deputatie dat een vrijstaande woning de enige manier is om het betreffende perceel te bebouwen.

*Volgens voormeld RUP (art. 14) is het goed gelegen aan een weg, welke deel uitmaakt van het openbaar domein met als functie voet- en fietsweg.
Verder bepaalt art 14.2.2. zijn de voet- en fietswegen toegankelijk voor voetgangers, fietsers en landbouw- en prioritaire dienstvoertuigen.*

Doch, gezien de plaatselijke toestand acht deputatie het betreffende perceel bereikbaar en voorzien van de nodige nutsvoorzieningen, ondanks de afwezigheid van een erfdienstbaarheid (verslag vrederechter).

Rekening houdende met bovenvermelde motivering, oordeelt deputatie dat de aanvraag niet in strijd is met de goede ruimtelijke ordening en in aanmerking kan komen voor vergunning.

Watertoets:

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te zijn aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheerplan.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het voorliggende project voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit dient te worden gecompenseerd.

De aanvraag voorziet een hemelwaterput van 5000l, en voldoet hiermee aan de verordening inzake hemelwater.

Werden gehoord in zitting van 3 juli 2012: Mohamed Bougrine en Patricia Raes, vergunningsaanvrager en Hugo Lejon, architect.

De deputatie sluit zich niet aan bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 28 juni 2012, gelet op bovenstaande motivering.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan. De tussenkomende partij betwist eveneens (deels) het voorwerp van deze vordering.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen onder de titel '7. Schorsing en vernietiging' het volgende:

" ...

Verzoekers vragen zowel om de schorsing als de vernietiging van de beslissing van de Bestendige Deputatie d.d.26.7.2012.

De aanvatting van de bouwwerken houdt immers een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in. (art. 4.8.13 VCRO).

Wanneer er een aanvang wordt gemaakt van het optrekken van de woning, kan dit immers niet meer ongedaan worden gemaakt zonder bijkomende hinder en stoornis van de omliggende percelen waaronder dit van verzoekers.

..."

2.

De tussenkomende partij antwoordt hierop als volgt:

" ...

1.

Onder het titelhoofd "schorsing en vernietiging" stellen verzoekers dat de aanvatting van de bouwwerken een moeilijk te herstellen nadeel inhoudt.

...

Verder stellen verzoekers in algemene bewoordingen:

- *"Reeds bij de aanvang van de bouwwerken zal er ongetwijfeld een probleem ontstaan van de verstoring van het evenwicht tussen de burens. Immers alle bouwmaterialen dienen te worden aangevoerd via de voet- en fietsweg wat voor onmogelijke hinder zal zorgen."*
- *"De huidige gevraagde inplanting heeft negatieve gevolgen zowel voor de functionele inpasbaarheid aangezien het pand enkel gelegen is aan een voet- en fietsweg welke toegang geeft tot de Karel Van Doorslaerlaan. Gelet op deze beperking in toegankelijkheid is er zonder meer een mobiliteitsimpact en kan de inplanting van het gebouw daar niet zonder abnormale hinder voor de directe omgeving waaronder verzoekers."*

- *“Wanneer er een aanvang wordt gemaakt van het optrekken van de woning kan dit immers niet meer ongedaan gemaakt zonder bijkomende hinder en stoornis van de omliggende percelen.”*

Er kan bezwaarlijk voorgehouden worden dat de groepering van bovenvermelde zinsneden kan volstaan om van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 4.8, 18, § 2 VCRO en artikel 11, tweede lid, 9° van het Procedurebesluit te spreken.

...

3.

Verzoekers voeren in hun uiteenzetting aan dat het evenwicht tussen de burens verbroken zal worden en dat de mobiliteit in de buurt ernstig verstoord zal worden. Er zal volgens verzoekers sowieso sprake zijn van "hinder".

Verzoeker tot tussenkomst stelt echter vast dat verzoekers nalaten om concrete en precieze gegevens aan te reiken die uw Raad moeten toelaten om de ernst van deze ingeroepen nadelen daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

Verzoekers laten zelfs na om te situeren hoe hun woning zich verhoudt tot het perceel van verzoeker tot tussenkomst. Evenmin schetsen zij een kader van de omgeving.

Het hoeft dan ook niet te verbazen dat zij geenszins duiden waarin de onmogelijke hinder zou bestaan. Zij leggen bovendien geen enkel stuk neer dat deze hinder aannemelijk maakt (RvVb nr. S/2011/0089 van 2 augustus 2011).

Verzoeker tot tussenkomst wenst hierbij op te merken dat de bestreden vergunning haar verleend werd voor het optrekken van een eengezinswoning. Er valt dan ook niet in te zien hoe dit de aanleiding kan zijn van verkeershinder. De inham in de Jan Hammeneckerstraat, waar zowel de woning van verzoekers als het perceel van verzoeker tot tussenkomst gelegen is, wordt immers enkel gebruikt voor plaatselijk verkeer. De op te trekken eengezinswoning van verzoeker tot tussenkomst doet hieraan geenszins afbreuk.

Er kan dan ook bezwaarlijk voorgehouden worden dat de fiets- en voetweg niet meer normaal gebruikt kan worden. In de huidige situatie, met 4 aanpalende woningen, stelt het probleem zich niet. De toename met 1 woning kan dan ook niet tot gevolg hebben dat de huidige verkeerssituatie compleet overhoop gehaald wordt.

4.

Bij gebrek aan nadere gegevens, documenten, simulaties en/of studies met betrekking tot de gevolgen van de inrichting van een eengezinswoning op het perceel van verzoeker tot tussenkomst, kan Uw Raad de ernst van de ingeroepen nadelen dan ook niet onderzoeken (RvVb nr. S/2012/0148 van 4 juli 2012; RvVb nr. S/2010/0066 van 15 december 2010).

...”

3.

De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen ingediend en lijkt het door de verzoekende partijen ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel dan ook niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

In zoverre de verzoekende partijen menen dat de aanvatting van de bouwwerken in hun hoofde een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal veroorzaken en zich beperken tot het stellen dat het optrekken van de woning niet meer kan ongedaan worden gemaakt zonder bijkomende hinder en stoornis, ontbreekt elke concretisering van het ingeroepen nadeel.

Noch preciseren de verzoekende partijen waaruit de ‘*bijkomende hinder en stoornis*’ bestaat, noch reiken zij (voldoende) concrete en precieze gegevens aan die de Raad toelaten om de aard en de ernst van dit nadeel daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier, dan wel de stukkenbundels van de partijen, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden.

Elke verwijzing naar de door de verzoekende partijen ingeroepen middelen is evenmin dienstig aangezien de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie over de grond van de zaak betreft en dit de verzoekende partijen op zich geen nadeel oplevert dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont. De verzoekende partijen laten bovendien na de aangehaalde verstoring van het evenwicht tussen de burens, met name een onmogelijke hinder door de beperking van de toegankelijkheid (mobiliteitsimpact) met overlast en sociale druk tot gevolg, eveneens voldoende te concretiseren.

3.

De verzoekende partijen hebben in het kader van de vereenvoudigde behandeling conform artikel 4.8.14 VCRO in hun verantwoordingsnota bijkomend enerzijds gewezen op het feit dat de

tussenkomen de partij op basis van de bestreden beslissing een recht van doorgang trachten op te eisen en anderzijds gewezen op de omstandigheid dat de juridische procedure zowel voor psychische spanning als voor extra, niet te recupereren kosten zal zorgen.

Deze nadelen, ongeacht hun ernst en gebeurlijk moeilijk te herstellen karakter, werden echter niet uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en kunnen derhalve niet in aanmerking worden genomen bij het beantwoorden van de vraag of de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel doet ontstaan in hoofde van de verzoekende partijen.

Enkel het inleidend verzoekschrift, al dan niet na regularisatie conform artikel 4.8.12 VCRO en artikel 13 Procedurebesluit, kan hiertoe immers als principieel uitgangspunt dienen. Met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen, zoals gebeurlijk vervat in de verantwoordingsnota, neergelegd in het kader van de vereenvoudigde behandeling van artikel 4.8.14 VCRO, kan en mag de Raad geen rekening houden.

4.

Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds gesteld, alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, zijn de ingeroepen nadelen dan ook niet, minstens onvoldoende, ernstig. Deze vaststelling impliceert dat een onderzoek van het mogelijks moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen niet langer relevant is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

VII. BEVEL CONFORM ARTIKEL 4.8.23 VCRO

De Raad stelt vast dat het door de verwerende partij neergelegde afschrift van het administratief dossier geen afschrift van het aanvraagformulier bevat. De Raad vraagt de verwerende partij om vermeld stuk alsnog bij te brengen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De verwerende partij wordt uitgenodigd om te handelen zoals is bepaald in onderdeel VII van huidig arrest.
3. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0097/SA/1/0120.

4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 2 juli 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER